

ชื่อ :เด็กชายธีร์จุฑา ชอสน์เทียะ

ขนาด : 60x40 ซม.

สถาบัน:โรงเรียนบุญวัฒนา

วรรณกรรม: เกาะที่มีความสุขที่สุดในโลก

ผลงาน :พวกเราคือ ชนเผ่าวานูอาตู

เทคนิค :สื่อผสม

รหัส : 14-025

ราคา : 5,000 บาท

Name :Theechutha Chosanthia

Size : 60x40 cm.

Academy :Boonwattana school

Literature : The happiest island in the world

Title : We are the Vanuatu tribe

Medium :Mixed media

Code : 14-025

Price : 5,000 THB

วรรณกรรม / Literature

เดือนสิงหาคมเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดของปี ฝนตกน้อยและอุณหภูมิก็เย็นสบาย วันหนึ่งมีชาวบ้านรานัน พา นักท่องเที่ยวมาที่หมู่บ้านของเรา พวกเขาเป็นชาวอเมริกัน 3 คน ที่แล่นเรือใบรอนแรมเป็นปีๆจากประเทศหนึ่งสู่ประเทศหนึ่ง นำ อุปกรณ์ทางการแพทย์ ยารักษาโรคและของใช้สำหรับโรงเรียนมาบริจาคให้ประเทศที่ยากจนในหมู่เกาะแปซิฟิกใต้ นอกจากนี้ เขายังมีของใช้จำเป็นหลายอย่างอยู่บนเรือที่พร้อมจะแลกเปลี่ยนกับสินค้าพื้นเมือง เรือใบของเขาชื่อ "เฟลิซิตี" แปลว่าความสุข บุญออกมาต้อนรับพวกเขาในฐานะหัวหน้าสูงสุดของหมู่บ้าน พวกเขาได้ยินมาว่าหัวหน้า ซามูเอลเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดทาง ตอนเหนือของแอมปริมจึงมาพบและทำความรู้จัก พร้อมกับได้นำยาและอุปกรณ์จำเป็นหลายอย่าง บุญกล่าวขอบคุณและบอกว่า เราต้องการยามาก บุญจึงให้ผู้ชายในเกาะที่เกาะสลักตัวแทมแทมแลกเปลี่ยนกับของใช้ที่มอบให้ และจัดการตั้งกระท่อม แต่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเข้าชมพวกนักท่องเที่ยวพอใจกันมาก ชนเผ่าและนักท่องเที่ยวต่างคุยกันไม่หยุดและก็เล่าเรื่องราวต่างๆ ของเกาะแอมปริมและชนเผ่าวานูอาตู ว่าทำไมถึงเป็นเกาะที่มีความสุขที่สุด ก็เพราะว่าเกาะนั้นอุดมสมบูรณ์มาก สัตว์ป่า พืช และวัฒนธรรมอันดีงามไม่แพ้กับเทคโนโลยีในยุคใหม่ ถึงหมู่เกาะแห่งนี้จะไม่มีเทคโนโลยีแต่ก็มีความสุขที่เรียบง่าย นักท่องเที่ยว ถึงเวลาที่ต้องกลับบ้าน แต่เมื่อมาเห็นอีกวัฒนธรรมแล้วก็ได้รู้ว่ามันดีงามจนไม่อยากจะกลับเลยไปที่ที่มาเลย แต่สุดท้ายพวกเขาก็จากลากันและหวังว่าจะพบกันใหม่อีกครั้ง

August is the best time of the year. It rains a little and the weather is comfortable. One day, 'Ranan' villagers brought tourists to our village. They were three Americans who sail for years on a sailboat from country to country. They came with medical equipment, medicines and school supplies to donate to poor countries in the South Pacific Islands. They also had a number of essential items on board that are ready to trade for local products. The name of the sailing boat was "Felicity" meaning happiness. Boo Boo, as the village chief, came out to welcome them. They heard that Chief Samuel was the most powerful man in the north of Amprim, so they came

to see him together with the medicines and several necessary devices. Boo Boo thanked them and said medicine was very much needed. Boo Boo had the man in the island carve 'Tam Tam' in exchange for the items the Americans gave him and set up tents for dance shows which charged the admission or entrance fees, which satisfied the tourists very much. Tribesmen and tourists talk non-stop, told stories about the 'Amprim' Island, the Vanuatu tribes, why it was an island of happiest people. Because the island is very rich, with wildlife, plants, and culture as good as modern technology. Even though this archipelago lacks technology, it is a simple delight. Then it was time for them to go away but when they saw another culture, that they knew, it was so good that they did not want to go away. In the end, they left and hoped to see each other again.

เหตุผล / Reason

ความประทับใจจากการได้อ่านหนังสือเรื่อง "เกาะที่มีความสุขที่สุดในโลก" ทำให้ผมรู้สึกประทับใจและชื่นชมชนเผ่าวานูอาตู ที่พวกเขา รักและหวงแหนแผ่นดินบ้านเกิด รักษาวัฒนธรรมอันดีงามถึงแม้ว่าความเจริญภายนอกด้านเทคโนโลยีของโลกได้พัฒนาไปอย่างมากมายและรวดเร็ว แต่ก็ไม่สามารถทำลายวัฒนธรรมอันมีเอกลักษณ์และชีวิตความเป็นอยู่ของชนเผ่าได้อย่างลงตัว สิ่งมีชีวิตต่างพึ่งพาอาศัยกัน ไม่มีใครบุกรุก ไม่มีใครทำลาย ไม่มีการนำความเจริญเข้ามาทำลายธรรมชาติที่งดงาม ผู้คนในชนเผ่าต่างรักและหวงแหนทรัพยากรที่มีอยู่ พอใจในสิ่งที่พวกเขามีและยังคงรักษาวัฒนธรรมอันนี้ส่งต่อลูกหลานสืบไป สิ่งเหล่านี้สร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวและแขกผู้มาเยือนเป็นอย่างมาก ความมีน้ำใจ รอยยิ้มและมีมิตรภาพ การแสดงการเล่นของชนเผ่า บ่งบอกถึงวัฒนธรรมอันมีมายาวนานและเป็นปึกแผ่น บนแผ่นดินที่สวยงามไม่แปลกใจเลยที่ชนเผ่าวานูอาตูที่อาศัยอยู่บนเกาะเล็กๆ จะเป็นเกาะที่มีความสุขที่สุดในโลกครับ

The impression of reading the book "The happiest island in the world" impressed me and I admired the Vanuatu tribes for that they loved and cherished their homeland by maintaining a good culture. Although the technology of the world has developed much and rapidly but it cannot harmonize the unique culture and livelihood of the tribes. Living things depend on each other. Nobody invaded, no one destroyed, and no prosperity was to destroy the beautiful nature. The people of the tribe loved and cherished the resources available. They were satisfied with what they have and continued to preserve the culture by passing it on to their children. These things made a big impression on tourists and visitors. In regard, generosity, smiles and friendship, a tribal play show. It indicates a long and solid culture. On a beautiful land, it was not surprising that the Vanuatu people, who lived there on the small island, were the happiest people in the world.